

عنوان مقاله:

نقش مکتب امانیسم در پهنه محیطی

محل انتشار:

سومین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد علی فیروزی - دانشیار در رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

رسول سروستان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

محوریت انسان در مقابل محوریت خداوند: انسان میزان همه امور و مرکز عالم است. مالک مطلق هستی اوست. تمام امور باید توسط او ارزش گذاری شود. گر چه برخی گرایش های اومانیستی از مذهب و اعتقاد به خدا سخن می گویند لیکن این پای بندی فقط برای جلوگیری از بی نظمی اجتماعی است. در این گرایش ها نیز اومانیست های خداپرست انسان و آزادی او را هدف و شناخت خدا را وسیله می دانند هدف از این مقاله بررسی نقش امانیسم در پهنه محیطی است. روش تحقیق به صورت توصیفی تحلیلی و روش جمع آوری اطلاعات مورد نیاز تحقیق با استفاده از روش کتابخانه ای و با مراجعه به منابع معتبر، کتب و مقالات گردآوری شده است. نتایج نشان می دهد اومانیسم با نگاه غلط خود، دین که برنامه خوشبختی دنیا و آخرت انسان است را منافی اختیار خود دانسته و آزادی او را در بی دینی می شمارد و در نتیجه انسان را از موهبت وحی محروم می سازد. توجه به بعد زمینی و مادی انسان، بشر را موجودی تک ساحتی و در زمره حیوانات معرفی می کند که اهتمامی فراتر از لذت مادی ندارد نتیجه عینی انسان محوری در قرون اخیر از بین رفتن ارزش های اخلاقی از یک سو و رشد بی رویه صنعتی شدن از سوی دیگر است که افزایش فاصله های طبقاتی و پایمال شدن حقوق فقرا، بارزترین پیامد صنعتی شدن است.

کلمات کلیدی:

امانیسم، امانیسم مدرنیته، پهنه محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/402105>

